॥ अथ सुभद्राहरणपर्व्व ॥ १७ ॥

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः कतिपयाहस्य तस्मिन्रैवतके गिरौ। वृष्ण्यन्धकानामभवदुत्सवो नृपसत्तम।
तत्र दानं ददुर्वीरा ब्राह्मणेभ्यः सहस्रशः। भोजवृष्ण्यन्धकाश्चैव महेन्द्रस्य गिरेस्तदा।
प्रासादैरत्नचित्रैश्च गिरेस्तस्य समन्ततः। स देशः शोभितो राजन् कल्पवृक्षैश्च सर्व्वशः।
वादित्राणि च तत्रान्ये वादकाः समवादयन्। ननृतुर्नर्त्तकाश्चैव जगुर्गेयानि गायनाः।
अलङ्कृताः कुमाराश्च वृष्णीनां सुमहौजसां। यानैर्हाटकचित्रैश्च चचूर्य्यन्ते स्म सर्व्वशः। ०८२०
पौराश्च पादचारेण यानैरुच्चावचैस्तथा। सदाराः सानुयात्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः।
ततो हलधरः श्रीमो रेवतीसहितः प्रभुः। अनुगम्यमानो गन्धर्व्वैरचरत्तत्र भारत।
तथैव राजा वृष्णीनामुग्रसेनः प्रतापवान्। अनुगीयमानो गन्धर्व्वैः स्त्रीसहस्रसहायवान्।
रौक्मिणेयश्च शाम्बश्च श्रीमौ समरदुर्म्मदौ। दिव्यमाल्याम्बरधरौ विजह्राते ऽमराविव।
अक्रूरः सारणश्चैव गदो बभ्रुर्विदूरथः। निशठश्चारुदेष्णश्च पृथुर्व्विपृथुरेव च। ०८२५
सत्यकः सात्यकिश्चैव भङ्गकारमहारथौ। हार्द्दिक्य उद्धवश्चैव ये चान्ये नानुकीर्त्तिताः।
एते परिवृताः स्त्रीभिर्गन्धर्व्वैश्च पृथक्पृथक्। तमुत्सवं रैवतके शोभयाञ्चक्रिरे तदा।
चित्रकौतूहले तस्मिन् वर्त्तमाने महाद्भुते। वासुदेवश्च पार्थश्च सहितौ परिजग्मतुः।
तत्र चंक्रममाणौ तौ वसुदेवसुतां शुभां। अलङ्कृतां सखीमध्ये सुभद्रां ददृशुस्तदा।
दृष्ट्वैव तामर्जुनस्य कन्दर्पः समजायत। तं तदैकाग्रमनसं कृष्णः पार्थमलक्षयत्। ०८३०
अब्रवीत्पुरुषव्याघ्रः प्रहसन्निव भारत। वनेचरस्य किमिदं कामेनालोड्यते मनः।
ममैषा भगिनी पार्थ सारणस्य सहोदरा। सुभद्रा नाम भद्रं ते पितुर्म्मे दयिता सुता।
यदि ते वर्त्तते बुद्धिर्वक्ष्यामि पितरं स्वयं। अर्जुन उवाच। दुहिता वसुदेवस्य वासुदेवस्य च स्वसा। रूपेण चैषा सम्पन्ना
कमिवैषा न मोहयेत्।
कृतमेव तु कल्याणं सर्व्वं मम भवेद्ध्रुवं। यदि स्यान्मम वार्ष्णेयी महिषीयं स्वसा तव।
प्राप्तौ तु क उपायः स्यात्तं ब्रवीहि जनार्द्दन। आख्यास्यामि तदा सर्व्वं यदि शक्यं नरेण तत्। ०८३५
॥ वासुदेव उवाच ॥ स्वयम्वरः क्षत्रियाणां विवाहः पुरुषर्षभ। स च संशयितः पार्थ स्वभावस्यानिमित्ततः।
प्रसह्यहरणं चापि क्षत्रियाणां प्रशस्यते। विवाहहेतुः शूराणामिति धर्म्मविदो विदुः।
स त्वमर्जुन कल्याणीं प्रसह्य भगिनीं मम। हर स्वयम्वरे ह्यस्याः को वै वेद चिकीर्षितं।
ततोऽर्जुनश्च कृष्णश्च विनिश्चित्येतिकृत्यतां। शीघ्रगान् पुरुषानन्यान्प्रेषयामासतुस्तदा।
धर्म्मराजाय तत्सर्व्वमिन्द्रप्रस्थगताय वै। श्रुत्वैव च महाबाहुरनुजज्ञे स पाण्डवः। ०८४०
इत्यादिपर्व्वणि सुभद्राहरणपर्व्वणि युधिष्ठिरानुज्ञायामूनविंशत्यधिकद्विशततोऽध्यायः ॥२१९॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः संवादिते तस्मिन्ननुज्ञातो धनञ्जयः। गतां रैवतके कन्यां विदित्वा जनमेजय।
वासुदेवाभ्यनुज्ञातः कथयित्वेतिकृत्यतां। कृष्णस्य मतमादाय प्रययौ भरतर्षभः।